

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

Číslo: 27

4. července 2010

Cena: 7 Kč

JAN HUS: O SEDMI SMRTELNÝCH HŘÍŠÍCH

Pýcha

Pýcha jest kořen i počátek a královna všech hříchův, z níž vychodí neposlušensství, svárové, smilnost, pokrytectví a prázdna chvála. Tot' může člověk na sobě poznati, má-li na sobě co pýchy, tímto obyčejem (způsobem): zdali kdy srdcem, ústy neb skutky na jiné se povýšil, a to pro zboží, pro krásu neb urození, neb pro moudrost neb pro chloubu lidskou, jenž jeho více než jiného chválí, aneb se snad sám chválí z dobrých skutkův a snad i ze zlých (neb jest to nejhorší, kdož se chlubí zlými činy, jako lapky neb smrtelníci).

I dí někdo: Já skrze to nemíním nic zlého. Ten slyš, žeť meč nemyslí nic zlého, ale člověk hněvivý, jenž meč nese, ten zle myslí. Pak-li díš: „Nežádám nižádného hřichu“ toběť pravím: Ač ty nežádáš, ale snad žádají tebe, a skrze to hřešíš smrtelně; neb jed před lidmi pokládáš, aby okusice jeho i umřeli. ... Neb otevřené prsy tvé, a odkrytá šije tvá, zvedení hlavy tvé, zmazání líčidlem obličje tvého, opásání zlatem beder tvých, a obtažení přílišné tvé, a u tvých střevicův křivé nosy, a nade všecko nestydaté oči tvé, tyť to svědčí na tě, že ne pro Boha, ale pro pýchu to činíš. O těch praví Bůh v žal-táři*: Nebudou přebývatí prostředí do.mu mého, kdož činí pýchu.

Protož, kdož chce přemoci tento hřích, jest mu potřebí trojí věci: První, aby člověk vždy pomněl na svůj příbytek, odkud přišel, neb kam má jíti. ... Tu dušičku bez přestání Bůh miluje, kteráž bez přestání se ostříhá a sama se soudí. ...

Druhé, aby jemu, jenž tobě laje, neb tebe tresce, veselý obličej ukázal; a tak budeš od mnohých trestán, a nižádným pochlebenstvím nebudeš odloučen. Neb nižádný tomu nerad praví, kdož nerad slyší.

Třetí, aby zrcadlo svatého písma vždy před tvou myslí ustavičně položil.

Závist

Druhý hřích smrtelný jest závist', když jest člověk pyšný a nechce sobě míti rovně; ... Z té závisti vychodí nenávisť, utrhnání, posuzování, radost' nad

cizím zlým, truchlost' nad cizím dobrým. To může člověk dobře poznati, hřeší-li skrze závist', tímto činem: máli radost', když se komu co děje zlého, aneb truchlost', když se komu co děje dobrého; a zdali kdy utrhl svému bliž-nímu zjevně neby tajně, a nebo zdali kdy pořekl na koho zlý skutek falešně. Tento hřích jest jako mol, neb on všechny dobré skutky pokazí.

Toho hřichu nemůže žádný lépe přemoci, jediné když zboží tohoto světa i důstojenství potupí: neb když nic nebude hledati, což jest tohoto světa, z ničehož nižádnému nebude záviditi; a tak ač koho jiného v tom uzří, nic mu toho žel nebude, neb toho nežádá. ... ale cožkoli může v Bohu komu dobrého učiniti řečí, neb skutkem spomoci, jest jemu povinen. Také ač jemu vděk není, však má to učiniti; buďto že druhdy jest jemu mrzký pro jeho činy, však tím více přes svou vůli má na něho hleděti, rozpomínaje se, že on jest Boží stvoření; protož také, což může nejlepšího, má jemu činiti. Ale mnozí jsou, jenž sami se hříchův varují, a pak vidoucí jiné, ani zle činí, anebo jich potupí, aneb jich posoudí, a tak těžce hřeší; neb nižádný nemá nižádného potupiti: neb ač dnes jest zlý, zejtra může býti dobrý; ... A tak mysliti máš: Co bych já sobě učinil, kdyby na mne to pokušení spadlo? Ale mnozí jsou, ježto cizí nedostatky dobře vidí, ale sami sebe ve své psotě nechťi viděti... Na ty praví Syn Boží v evangeliu**, a řka: Pokrytče! Vyvrz prve břevno z oka tvého, a pak přijďa vyvržeš mrvu z oka bratra svého.

Hněv

Třetí hřích smrtelný jest hněv, z něhožto vychodí svár, popuzení, zloba, nepodobné věrování (1) a křivé přísahání. Tento hřích může na sobě člověk poznati tímto obyčejem: Jest-li to, že má hněv tajený v srdci, a že dlouhý hněv není, tehdy jest' nenávisť; a ten jest hněv přátelský a nějaká prchlivost' brzy pominoucí, a to obecně (2) jest všední hřích. Pakli vypustil svou zlost ze svých úst skrze slova nečistá a nepravá, tehdy jest hřích smrtelný. ... Neb když kdo zlost svou skutkem naplní, tehdy snad někdo uražen bude

Tradiční pietní shromáždění k výročí poprav 27 představitelů stavovského odboje se konalo 21. června v chrámu sv. Mikuláše a na Staroměstském náměstí u desky se jmény popravených.

neb na těle, neb na zboží. Ten hřích jest oheň; neb jako oheň, cožkoli dosáhne, všecko sežže, též hněv všecky dobré skutky z člověka vypudí: neb ten jest hřích upřimo proti druhému. ... Neb to věz: neodpustíš-li svému viníku, Bůh tobě nikdy neodpustí tvých hříchův. Neb dí svatě evangelium***: Když stanete na modlitbě, odpusťte, máte-li co proti komu, aby také Otec váš odpustil vám vaše viny. A modlitbu Páně říkaje díš: Odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům. ...

Těž tento oheň pekelní, totiž hněv, může uhasen býti:

Nejprve vodou, totiž dobrou radou neb naučením. Protož hněviví nic nemají bez rady moudrých učiniti, chtě-li se hříchův od hněvu pocházejících vystříciti; neb praví mistr Seneca pohanský: Dokavadž se hněváš, nesluší nic ani zlého, ani dobrého učiniti; neb v tu dobu rozum člověčí jest oslepený, že neví co činí. ...

Druhé, hněv může uhasen býti děr zacpáním, to věz, aby slov nevyпустиš z úst; ne proto, jako někteří činí, když sebe v tu dobu aneb v ten čas pomstíti nemohou, tedy mlčí, čekajíce času, když by se mohli pomstíti; ale proto sluší slova v ústech zavřítí, aby mohl

hněv v sobě ukojiti: neb v hněvu čím více mluví, tím více k hněvu zbudí... Třetí, muž uhasen býti oheň, totiž rozmetáním dříví, to jest, aby mysl svou v jiné dobré myšlení obrátil, aby toho tak zapomenul, jako by toho nikdy nebylo; neb čím více na hněv se zpomíná, tím více se hněvá. ... Neb praví svatý Augustin: Nechceš býti v čele, to jest s vyvolenými Božími, když nechceš nenávisťi trpěti s hlavou, t. se Synem Božím.

A protož jako bys se hněval, byť kdo dal zlatou hruudou v bok, abys ji sobě měl; též se hněvati máš, když se co

Dokončení na str. 3

K VÝROČÍ STAROMĚSTSKÉ POPRAVY

Mezi 27 popravenými stavy, vůdci na Bílé hoře poraženého stavovského povstání proti římskokatolickým Habsburkům, byl i slovenský lékař, humanista působící v cizině a poté v Praze, Jan Jessenius (1566-1621), osobní lékař císaře Rudolfa II. a Matyáše, a po určitou dobu rektor Univerzity Karlovy.

Jan Jessenius žil v době silného vlivu humanismu a reformace, s jejich ideou, že je v lidských silách více přispívat k úrovni lidí, znalostmi, pozitivní prací, vzájemnou komunikací ve vlastním jazyce - k úrovni rozumové, mravní, sociální, k úrovni jejich zdraví. Jako lékař se Jessenius snažil poznat a pochopit lidské tělo - bez znalostí jeho stavby a funkcí nebyla možná důkladná péče o zdraví, o prevenci nemocí, o léčení chorob. Jeho první veřejnou pitvu mrtvého člověka je možno chápat jako veřejnou vzdělávací akci - aby lidé nežili v předsudcích, fatalisticky, ale naopak, aby rozuměli svému tělu a dovedli se o něj

starat. Římskokatolická církev hleděla na aktivity vědců s velkou nelibostí. Cítila se ohrožena ve své moci nad myšlením lidí, používala znalosti daleko více proti lidem než k jejich prospěchu. Mocní se neštíteli i nejkrutější fyzické likvidace těch, kteří přicházeli s poznatky o světě, jež neladily s církevní interpretací světa a života. Snad opravdu věřili, že svou moc mají od Boha a že nižší třídy byly stvořeny k tomu, aby sloužily jejich luxusu. I kněží, kteří netajili svou víru v nadání a schopnosti lidu, za své přesvědčení trpěli.

Habsburkové od začátku své vlády v Českém království považovali protestantismus většiny obyvatel českého království za kacířství. Lid v království vnímali pouze jako zdroj daní, bohatství a levné pracovní síly a postupně osekávali jeho práva. Omezování práv horní zámožné vrstvy bylo hlavním důvodem ke stavovskému povstání roku 1620 proti Habsburkům. Bylo tragedií odboje, že si česká

protestantská šlechta dostatečně neuvědomovala důležitost středních vrstev pro svůj odboj, pro zachování legitimních práv Českého království i pro úroveň jeho obyvatel.

Výsledkem odboje byla Bílá hora, konec v Evropě naprosto unikátní náboženské tolerance a úsilí o vzdělání celé společnosti, vyhnání 30 tisíc protestantských rodin střední vrstvy z Českého království, konfiskace jejich majetku. Výsledkem byla také násilná rekatolizace, nemilosrdná náboženská netolerance, obecná nevzdělanost a kruté nevolnictví, trvajících přes dvě stě let. Český národ byl oloupen o výsledky své staletí trvající práce a sražen na kolena nelidskými prostředky. Pomýšlelo se i na jeho likvidaci. Nová cizácká římskokatolická šlechta, která získala svůj majetek v zemi za desetinu jeho ceny, potřebovala však levnou pracovní sílu, a po třicetileté válce zbylo v českém království ze dvou a půl milionu obyvatel

Dokončení na str. 3

Pozvání do Betlémské kaple

Ústřední rada srdečně zve na bohoslužbu v Betlémské kapli v Praze

6. července od 15 h

Bohoslužbu povede bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta s pražským biskupem doc. ThDr. Davidem Tonzarem, Th.D. Kázáním poslouží plzeňský biskup Mgr. Michael Moc.

Na varhany bude doprovázet Bohumír Rabas. Při bohoslužbě zazpívá pěvecký Sbor Maria - A Cappella Singers, vedený Márií Divišovou a ing. Ivanem Gollem, CSc. a zahraje Soubor pozounův chrámu sv. Mikuláše.

Z kazatelského plánu

ŠESTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

Když ty prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice.

Mt 6,3

První čtení Písma: Ž 28,1.8–9

Tužby

2. Abychom všichni opustili cestu hříchu a v Ježíši Kristu byli věčně živi ve svobodě dětí Božích, modleme se k Hospodinu.

3. Aby bohatstvím darů Ducha svatého pomáhal světu v jeho nouzi a mravní bídě, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

Pane, naše spáso! Hospodine! Svoji písní i svým životem ti budeme vzdávat chválu. (Srv. Ž 28) Promluv k nám Slovem své otcovské rady, slovem povzbuzení – svým mocným Slovem. Otevíráme nyní knihu Písem svatých a prosíme o tvého svatého Ducha, abychom mohli jásat nad tím, že známe tvá Slova věčného života. Prosíme tě: Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ř 6,3–11

Evangelium: Mt 5,43–6,4

Čtení Písma k obětování: Ž 17,3.5–7

K požehnání: Srv. Ž 27,5–6

Vhodné písně: 99, 95, 85 nebo 193

SLOVANŠTÍ VĚROZVĚSTOVÉ CYRIL A METODĚJ

Jděte a kažte, že se přiblížilo království nebeské.

Mt 10,7

První čtení Písma: 1 K 14,19; Ž 117,1–2

Tužby

2. Abychom všichni věrně zachovávali a rozmnožovali dědictví víry našich otců, modleme se k Hospodinu.

3. Za opravdovost víry, s níž budeme evangelium lásky a pokoje s láskou uvádět ve známost po příkladu věrozvěstů Cyrila a Metoděje, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

Pane, naše spáso! Hospodine! Litera zabíjí, ale Duch dává život. (2 K 3,6b) Otevíráme nyní knihu Písem svatých a prosíme o tvého svatého Ducha, abychom tak jako věrozvěstové Cyril a Metoděj poznali tvůj zákon a jako oni jej dokázali svému národu znovu srozumitelně přinášet. Prosíme tě: Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 K 14,6–19

Evangelium: Mt 10,7–20

Čtení Písma k obětování: 2 Tm 4,1–5

K požehnání: Mt 10,27.7

Vhodné písně: 16, 42

PAMÁTKA MISTRA JANA HUSA

Hled' tedy, ať světlo v tobě není tmou.

L 11,35

První čtení Písma: Ž 37,1–7.30–31

Tužby

2. Abychom všichni upřímně se milovali, dobrých násilím utiskovat nedali a pravdy každému přáli, modleme se k Hospodinu.

3. Za církev svatou, aby v poznané pravdě pevně stála, pravdu milovala a statečně bránila, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

Hospodine! Ty jsi spása spravedlivých a zástita v časech jejich soužení. (Srv. Ž 37,39) Blahoslavený člověk, který ob stojí ve zkoušce; když se osvědčí, dostane vavřín života, jež Pán zaslíbil těm, kdo ho milují. (Jk 1,12)

Všemohoucí Bože, slavíme dnes památku tvého služebníka Mistra Jana, kterého jsi v boji za pravdu posiloval svým svatým Slovem a svými zaslíbeními. Prosíme tě: Promluv tímž Slovem i k nám a mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Mdr 5,1–5

Evangelium: L 11,42–54

Čtení Písma k obětování: Ž 89,15–17

K požehnání:

M. J. Hus: Výklad víry

Protož, věrný křesťane, hledej pravdy, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, prav pravdu, drž se pravdy, braň pravdu až do smrti.

Modleme se: Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi hrdinného mučedníka Mistra Jana posvátným nadšením pro svatou pravdu i na ohnivě hranici silil, popřej nám ducha téhož nadšení, abychom svatým přijímáním posilovali tímž posvátným zanícením pro pravdu zákona tvého pláli.

Tak, jak tomu chce náš Pán Ježíš Kristus, (K. Farský: Český misál) tvůj nejmilejší Syn, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil. Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 38, 286 nebo 17, 144 nebo 123

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ – NEMILOSRDNÝ SLUŽEBNÍK

Následující kapitoly nepřináší vyčerpávající výklady podobností, ale spíše vysvětlující poznámky, zajímavosti z biblických reálií a motivaci k zamyšlení nad vzkazy Pána Ježíše do naší současnosti.

MATOUŠ 18,21-35

PETROVA OTÁZKA

Podobenství vychází z Petrovy otázky. „Kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?“ Zřejmě Petr očekával, že ho Ježíš pochválí: „Správně, Petře! Ušlechtilěji bys jednat nemohl!“ Petr měl tak trochu právo očekávat Ježíšův souhlas. Existovalo totiž rabínské pravidlo: „Jestliže člověk zhřeší jednou, odpusť mu; když podruhé, odpusť mu; když potřetí, odpusť mu; když počtvrté, neodpouštěj mu.“ Petr překročil tuto rabínskou hranici, a tak si nepochybně myslel: „Nejsem báječný, když jsem ochoten tolikrát odpustit?“ Ježíš odpověděl formou podobenství.

SLUŽEBNÍK, KTERÝ NEODPUSTIL

Příběh vypravuje o králi, který v určitý den účtoval se svými služebníky. Zjistil, že jeden mu dluží mnoho tisíc hřiven. Už ho chtěl uvrhnout do vězení a prodat jeho ženu, jeho rodinu a všechno, co měl. Ale na jeho úpěnlivé prosby mu dluh odpustil a propustil ho. Sotva ten služebník vyšel ven, potkal spoluslužebníka, který mu dlužil

sto denárů. Nechtěl slyšet jeho prosbu, aby mu k zaplacení dopřál ještě čas. Uvrhl ho do vězení na tak dlouho, dokud dluh nesplatí do posledního haléře. Ostatní služebníci, rozčilení takovou nespravedlností, pověděli to králi. Ten poslal pro služebníka a pokáral ho, že i on měl odpustit, tak jak jemu bylo odpuštěno. A protože byl tak nemilosrdný, i král s ním jednal bez milosti a dal ho do vězení, dokud celý dluh nezaplatí.

NESPLATITELNÝ DLUH

Jak veliký je kontrast mezi dvěma sumami, o které se jednalo! Některé překlady uvádějí služebníkův dluh částkou deset tisíc hřiven. Podle Novotného Biblického slovníku představovala jedna hřivna (řecké talent) váhu asi 36 kg stříbra. Částka 10 tisíc hřiven by znamenala váhu 360 tisíc kg, tj. 360 tun stříbra. Tato fantastická suma ukazuje na absolutní nemožnost takový dluh splatit. Například celoroční zdanění provincií Judeje, Idumeje a Samaří dohromady činilo 600 talentů a zdanění Galileje a Pereje obnášelo ke 200 talentům. Dluh služebníkův byl větší než příjem státu od celé skupiny provincií. Nebylo možné ho splatit. Brzy uvidíme,

proč Ježíš použil v podobenství takovou nadsázku.

Na druhé straně dluh spoluslužebníka byl směšně nepatrný. Denár (drachmé) byla římská mince v ceně několika haléřů. (Podle Novotného Biblického slovníku vážil stříbrný denár doby novozákonní 3,9 g a byl ozdoben obrazem císařovým a nadpisem.) Celkový dluh by v našem přepočtu znamenal pár korun. Dluh vůči králi se mohl počítat v milionech, dluh spoluslužebníka v korunách.

RŮZNÁ MĚŘITKA

Jsou tu další zajímavosti. Jak služebník jednal se svým kolegou. Chytil ho za krk. Římská a řecká praxe spočívala v tom, že věřitel chytil dlužníka za horní část jeho tógy a napůl uškrceného jej hnal k soudu.

Ještě významnější je pohled do překlada z řečtiny. V Matoušovi 18,28 služebník křičí: „Zaplať mi, co jsi dlužen!“ Ale v řečtině není slovo „mi“. Je to obecné napomenutí: Zaplať svůj dluh! Jako když říká: „Každý slušný člověk své dluhy platí.“

William Barclay,
zkrácený překlad Jiřina Kubíková

Pokračování příště

Nad Písmem

K SVÁTKU MISTRA JANA HUSA

Sestry a bratři,

krajský církevní tajemník nám v 70. letech tvrdil, že zhruba do 20 let bude víra a církev něco jako folklor. Vzpomněla jsem si na to při četbě sborníku našich předních sociologů o náboženství a víře. Překvapivě zjistili, že náboženská víra nevyumizela, že v ultramoderních technologických zemích jako USA věřících neubývá a u nás, kteří jsme pokládáni za jednu z nejateističtějších zemí, je zaznamenáván náboženský boom „něcistů“ - něco nad námi je. Už název Individualizace náboženství a identita říká, k čemu došli: náboženská víra a Boží slovo předávané staletí ústně i tradicí přecházelo do písemné podoby a po vynálezu knihtisku si člověk mohl sám pro sebe přečíst, vyhodnotit, rozhodnout se a přijmout náboženskou víru. V čase globalizace a internetu si dokonce může vybrat jakékoliv náboženství.

Z hlediska sociologického byl ten proces jistě jedním z důvodů reformace. Vzpomeňte - husitské ženy znaly Bibli lépe než kněží a to asi ne z vlastní četby, ale z kazatelů nejen kaple Betlémské. Přesto autoři objevují Ameriku, asi proto, že nemají moc jasno, o čem mluví.

Náboženská víra byla přece vždycky individuální záležitost (individuum - jednotlivec). Věřit, být věřícím, vyjadřuje osobní vztah člověka k Bohu, víra - pistis je důvěra a to je intimní a nepřenositelná duchovní zkušenost s Bohem. Svět kolem nás a bohužel i my, křesťané, zaměňujeme stále víru s názorem. Pokládáme víru jen za ideologické přesvědčení zakotvené v té

či oně barvě církve či náboženství. Proto nás také všechny hází do jednoho pytle s politickými stranami, zahrádkáři a sportkluby. Už v roce 1936 napsal Gabriel Marcel: „Nakolik žiji svou víru, není možné ji považovat za nějaký názor; nakolik si ji představuji, přecházím k pohledu toho, kdo si o ní dělá jen obrázek, ale nežije ji.“

Ano. Názor si děláme sami. Říkáme: domnívám se, myslím si, mám za to... Názor si vyrobíme a vlastníme. Můžeme ho i měnit.

Ve vztahu víry - důvěry člověka k Bohu platí spíš, že Bůh má nás. Bůh v nás, my v Bohu, je hlubokým osobním, individuálním prožitkem. Ne názorem. Příklad: můžeme mluvit o lásce a myslet si o ní své, ale něco jiného je milovat. To první je názor, to druhé je vztah.

Krédo, vyznání víry, znamená důvěru vloženou Bohu. Je úsměvné, že své „kreditky“ vkládáme do bankomatu s větší důvěrou, než své životy do Božích rukou...

Že nemluví o Husovi? Ale ano! Hus neměl názor - ten by mohl odvolat a změnit k obrazu teologických dogmat té doby. Věděl, že nemá šanci přit se o názory. Nemělo by to ani smysl. Hus byl mužem hlubokého niterného prožitku a náboženské zkušenosti. Mužem víry - důvěry. Proto nemohl mlčet, proto vyznává, že je mu radostně umřít za Boží pravdu. Odvolat lze názor. Nelze však odvolat vlastní bytí zakotvené v Bohu.

Zato ti druzí, co ho sebevědomě odsoudili, šanci k proměně, obnově a nápravě propásli. Mamě. Přišla reformace, „pokus obnovit náboženský

život z jeho zdrojů, znovu nalézt za pojmy jejich neporušitelné tajemství, za vzdělávací literaturou živé Evangelium, které vyvěrá přímo z pramene, za zbožnými praktikami pokřivenými kramářstvím a kejklářstvím (odpušky), prosté, čisté, odvážné náboženství bez příkras, za kněžím v klerikách a preláty se vši titulaturou osobní vztah k Bohu ve skrytosti svědomí.“ (Yves Congar 1937).

Pozornému čtenáři neušly citace katolických autorů před více než 70 lety. Inspirovaly vstřícný a otevřený II. vatikánský koncil. Na něm Jan XXIII. předpověděl konec konstantinské éry církve, institucionální, mocenské, dogmatické majitelky jediné pravdy. Bohužel všichni cítíme, že se čas zastavil. Kolik šancí jsme všichni promarnili? V církvích i osobních životech! Díky Bohu, že Mistr Jan Hus nám všem přes staletí připomíná: křesťany nejsme tím, jaká dogmata a konfese vyznáváme, ale tím, že v Kristu JSME. Tak jaká je naše „víra“? Je názorem, či bytím v Kristu?

Jana Šilerová
olomoucká biskupka

*Pane,
ved' nás svým Duchem
z povrchu na hlubinu,
z vnějšku do nitra,
ze sféry nezávazných
proměnlivých názorů
do sféry víry - důvěry,
v níž se na tebe
cele spustíme.*

K VÝROČÍ STAROMĚTSKÉ POPRAVY

Dokončení ze str. 1
sotva půl milionu. Neblahá tradice českého národa jako levné pracovní síly ve prospěch cizích zájmů, přílišné podléhání politické reprezentace cizím tlakům na úkor úrodně vlastního národa, ať v důsledku politické nevdělanosti, morální slabosti, či vypočítavosti, se, bohužel, stala poměrně silnou tradicí českých dějin, která čeká na historické zpracování. Od 15. století je základem pozitivní demokratizační tradice českého národa reformační úsilí, důraz na vzdělání, důkladné znalosti, včetně těch, jejichž symbolem byl Jan Jessenius. Moderními slovy touto tradicí je obrana vědy, jako prostředku ke znalostem, k porozumění života, světa, ve kterém lidé žijí, k úrovni lidí. Nebylo náhodné, že od 15. století stoupal důraz na úroveň češtiny jako vzdělávacího a komunikačního nástroje. Také nebyla náhoda, že než byl Jessenius krutě a teatrálně popraven, byl mu vyrván jazyk jako symbol jeho intelektuálního působení a vlivu mezi studenty a

veřejností. V době, kdy Jan Jessenius působil, se začala rodit idea obecně lidské solidarity, založená ne na církevním náboženství, ale na víře v pozitivní intelektuální a mravní potenciál všech lidí, právo ho rozvíjet a právo se mezi sebou dorozumět o společných, důležitých záležitostech a zájmech. Do té doby právo se dorozumívat měla jen církev, panovník a šlechta, kteří však dávno opustili křesťanský princip, že bohatství na zeměkouli je dost pro slušný život všech, ale ne pro luxus malých mocenských menšin, které mají silnou inklinaci si přivlastňovat bohatství na úkor slabších a většiny. Idea lidské sounáležitosti a solidarity se stala postupně nejvýraznější v rozvoji jednotlivých evropských národů. Národy byly komunitou, ve které lidé obecně dostali možnost vzdělání ve vlastním jazyce, možnost komunikace o společných potřebách, možnost vytvoření politické sféry přístupné všem.

To vše ohrožovalo tradiční roli úzké mocenské menšiny, která v obraně své

moci a privilegií byla vždy schopna užívat i ty nejnelibější prostředky, jak nám ukazuje osud Jana Jessenia, jeho druhů a mnoha ostatních. Solidarita mocných proti většině, na rozdíl od různě atomizované většiny, je velmi výrazným prvkem lidské historie. Již od 16. století začalo být jasné, že účinnou obranou proti mocným, domácím i cizím, je vzdělaná veřejnost, vědoma si svých přirozených práv, a tím schopná kontrolovat mocenskou vrstvu s její inklinací užívat svou moc proti zájmům většiny.

V moderní době teprve vliv osvícenství, čtené revoluce a vzdělanější národy ztlumily absolutistický vliv katolické církve, panovníka a šlechty a posunuly vývoj ku prospěchu většiny. Možnost všeobecného i odborného vzdělání, snadno dostupného všem a postaveného na osvícenských a humanitních principech, je nejcennějším výdobytkem tohoto úsilí, nejcennějším výdobytkem celé naší civilizace. Tento výdobytek se nikdy nesmí brát jako samozřejmý. Závisí na něm úro-

Z polských náboženských epigramů

Všecko je Bůh a jenom Bůh, co tedy hledám, hledám-li Boha?

ZBIGNIEW JANKOWSKI

Getsemane

jaké to je když Bohu puká srdce

Jaké to bude

jak jednou umřeme když nám pořád připadá lehčí opustit Boha než život

JANUSZ STANISŁAW PASIERB

Přišel

Přišel stanul přede mnou zahalen do tmy proto jsem Ho nepoznala teprve známá bolest na prsou mi prozradila že je to On

ANNA KAMIEŃSKA

Tajemství

Největší tajemství Uprostřed stvořeného: Č l o v ě k

BENEDIKT STEFAN ZIMA

Přeložil Emil J. Havlíček

ven celé společnosti, vědy jako služby obecnému dobru, jako služby nikdy nekončícího procesu demokratizace. Péče o úroveň a dosažitelnost vzdělání je úkol nelehký, vyžadující jak mravní úroveň, tak statečnost těch, kteří jsou za tuto oblast zodpovědní. To si uvědomovaly nejosvícenější hlavy od středověku do současnosti. V zájmu lidskosti je trvalou mravní

potřebou nedopustit, aby ti, kteří svědomitě k důkladným a užitečným znalostem přispívají, nebyli nikdy, byť jinými prostředky, umlčeni jako Jan Jessenius a jeho druhové.

Marie L. Neudorflová

Projev 21. 6. 2010, k 389. výročí poprav 27 pánů na Staroměstském náměstí 21. 6. 1621.

JAN HUS: O SEDMI SMRTELNÝCH...

Dokončení ze str. 1
protivného stane. Neb všeliké protivné slovo aneb skutek, když se trpíš pro milého Boha, bude tobě obráceno u věčné zboží; neb jiné cesty není do nebes než protivenství.

Lenost

Čtvrtý hřích smrtelný slove lenost' na Boží službě, z něhožto vychodí zlá myšlení o Bohu, nenábožné zoufání. Tento hřích můžeš na sobě poznati, máš-li tesknost' v dobrém skutku, činíš-li dobrý skutek s roztrháním (3), a jsi-li lenivý neb ospalý na Boží službě, neb když máš co dobrého učiniti, a to opustíš, neb učiníš nesnadně, řídko zpovídaje Bohu (poněvadž naši skutkové od zpovědi mají se počítati). ... Protož vševeliký, kdož chce věčně sloužiti, má se často zpovídati: neb budeš-li se svých hříchův na zpovědi tajiti, Bůh je zjeví; pakli je budeš zjevovati, Bůh je skryje. A protož kteříž dobře činí a nezpovídají se Bohu často, jsou ti takoví, jako ten, ježto naplní sud smrdutých věcí, a potom veň nalije dobrého pití, a tak jedno druhým kazí. ...

Tento hřích může přemožen býti tímto obyčejem: když kdo pamatuje svou smrt, aneb soudný den; a zvláště když tě tesknost' napadne, abys neostal (4) svatě modlitby. Neb někteří jsou hříchové, před kterýmižto sluší bžeti; ale proti tomuto nesluší nikdy bžeti. Neb jakž bys pro tesknost' poběhl (5) z modlitby, ihned bys byl od d'ábla přemožen. Protož když kdo počne své modlitby říkati, nemá pro žádnou tesknost' jich nechati; a čím více na koho tesknost' spadne, tím snažněji má se modlití a nikdy neodjiti, až dokoná. ...

Neb ač nemůžeš snaženství (6) míti, v tu dobu tobě není nic lepšího, jedné aby se v pokoře a v trpělivosti zdržel až do Božího smilování; neb když tu trpělivost' v pokoře sneseš, jest tobě to tak užitečno, jako bys měl veliké náboženství. Neb jako rataj (7) někdy v d'ěst' a někdy u vitr vseje, však mu,

se dobře urodí, jako by v jasno sil: též tobě na dobré přijde, když budeš ustavičný na Boží službě. A tu buď konec o tomto hřichu, abys se mohl vystřici s Boží pomocí; neb když to činiti budeš s dobrým úmyslem a s velikou pilností, tehdy tebe d'ábel v pokušení neuvede.

Lakomství

Pátý hřích smrtelný jest lakomství. Z toho vychodí loupež, krádež, lichva, svatokupectví. A může člověk na sobě poznati, hřeší-li tímto obyčejem neb hřichem, takto: chová-li zboží příliš skoupě; pakli kdy co půjčí, více vezme, nežli jest jistina; pakli prodá své obilí na roky dražé, nežli v tu dobu platí; neb kupuje-li obilí za lacina na draho; neb když toho na míře, na váze, neb na počtu oklamá, neb věda, že je kradené, i koupí; neb když neprávě bere své chudině, jakož to páni, rytíři, králové rozličně bezprávně činí, i kněží, prelatové i biskupové; aneb když něco nalezl, a nevrátí; aneb dlužen jest, i nechce dáti; aneb snad almužny sobě poručené nerozdal; aneb když co ukradl, aneb co koupil duchovního, aneb prodal; aneb snad almužny více vzal, než mu potřebí bude neb bylo. ...

Druhé, hřích jest lakomství ve zboží, neb v důstojenství. Lakomství v zboží může přemoženo býti štědrostí; neb čím kdo méně má a z toho pro Bůh dává, tím méně žádá. Neb mniš-li, že by kdo své lakomství zbožím nasytil? toho nelze býti; neb zboží jest věc zemská, ale žádost jmění jest věc duchovní. ... Těž kdo chce lakomství v sobě uhasiti, rozmezi zboží mezi chudé, aby byl jako ten, o němž praví pismo****: Rozdělil a dal chudým, spravedlnost jeho zůstává na věky.

Lakota

Šestý hřích smrtelný jest lakota. V tom hřeší lidé mnohým činem. Seznej takto: jestliže člověk pije neb jí příliš lakotně, neb zruší půst bez potřeby,

neb jí-li dříve času, neb po času, a jedl-li co vymyšleného lakotně, neb pije-li rozkošně; neb snad jiného přivedl's k opilství, z něhož mnozí hříchové pocházejí (smilstvo, vražda, sváda); o těch praví pismo: Opilý netoliko učiní hřích, ale že on sám jest hřích, že jiní se od něho kazí. ...

Ten hřích nemůž jinak přemožen býti, jediné strádáním, a také abys tu nebyl, kdež jest rozkošné pití a jedení. Lakomý nebud', a to jest tak: nikdy na své nemysli. ...A protož sluha Boží má míti tělo své místo osla; neb osel má míti trojí věc: břímě, obrok a osten. Těž tělu sluší dáti trojí: obroky: v pití, v jedení skrovnost, aby dříve času nezhytnulo; a břímě: aby nikdy neprázdnilo; ostny: aby něco pro Boha trpělo.

Ale snad se někdo pořád postí, a pak když čas k jedení přijde, co by byl dvakrát snědl, to pojednou sní: ten se Bohu nepostí, ale svému břichu; neb jsou jiní také, jenž se postí proto, že se jim jísti nechce, aby potom přijdouce lépe pojedli, jako jsou bohatí; anebo proto, že nemají co jísti, jako jsou chudí. Ti všickni nižádné odplaty nebudou míti, jediné ti, kteříž samo mohouce ztrávití a ustrádající, dají chudým pro Bůh. Jsou také někteří, jenž se na čas postem obtěžují, a potom se příliš najídají: ti mnějí, by dobře učinili, i učiní zle: ten půst škodí tělu i duši, protož sluší tak se postiti, aby se postem nezemdleli, ani jídlem neobtěžili. Ale snad někteří rozkošných krmí nedbají a sprostnými břichu obtěžují: ti mají pomněti na Ezaua, jenž sprostnou čočovici zameškal své požehnání; neb nižádného rozdělení (8) není mezi sprostnou krmí a drahou, když kdo v nich míry nemá; neb to všecko smrtelnými hřichy vychodí (9), kdož lakotně všelikých krmí užívá, neb se v nich kochá. To o tom hřichu.

Smilstvo

Sedmý hřích smrtelný jest smilstvo, jehož jsou mnozí obyčejové: Jedno

jest sprostné smilstvo, když hřeší prostý s prostou; a cizoložstvo jest, když kdo stav manželský ruší; nečistota jest, když kdo se svou rodičkou hřeší, aneb muž s jinou ženou, aneb žena s jiným mužem; svatokrádežstvo jest, když kdo s jeptiškou hřeší; násilí jest, když kdo s pannou hřeší.

Protož viz všeliký člověk: dopustil-li se sprostného smilstva, sám se zbavil nebeského království. Pakli učinil cizoložství, v němžto jest nejeden hřích, učinil nejprve proti prikázání Božímu, jež praví: Nežádej ženy bližního svého! Když jest smrtelný hřích požádati, tím pak více poznati. Druhé jest křivý přísedník, v němžto muž ženě a žena muži slib zruší. Pakli kdo hřeší proti svému přirození, jenž jest všech hříchův nejhorší, jenž pro svou mrzkost jména nemá sobě, a nesmějí o něm mluvit; neb kdož o něm mluví, tak daleko, jakož můž hlas zníti, andělé se nechťi k takovému člověku přiblížiti. ... Neb jest to tak mrzký hřích, proň se povětrí kazí, hlad a mor v liddech činí. Ach pohřichu, tak se ten hřích kletý rozplodil, že nejvíce v tom hřeší. Svět se horší, a také ti, ježto se zdají velmi nábožní, ti všickni, neostanou-li svého bludu, vezmou odplatu se Sodomou a Gomorou, jenž u věčném peklu hořeti budou.

Také jeden hřích, jenž přísluší k smilství, jest noční obluda. To se stává čtverou věcí: někdy ze zlého a nečistého myšlení, aneb z přílišného jedení a pití: tím dvojím obyčejem jest hřích smrtelný; a někdy se přihodí z přílišné mdloby aneb člověčí váhy: a tím dvojím obyčejem není hřích. ... Protož tento hřích nemůž jinak přemožen býti, jediné jako úkrop vroucí, též smilstvo. Neb jakož kdo chce úkrop uhasiti, nalej vody studené veň, neb rozmezi drva z ohně: též i ten, kdož v tom hřichu vše smrtelném, ten má ten hřích uhasiti vodou, to věz, pití silného se varovati. ... Druhé má úkrop od ohně odstavití, totižto žena od muže a muž od ženy má se vzdáliti. Neb nebezpečně sláma leží vedle ohně. ... Protož hřích nemůž lépe a lehčěji přemožen býti, jediné když člověk ani nevidí, ani neslyší, ani se nedotkne. ...

Také máš úkrop míšením uhasiti, totiž máš se prázdnoti varovati, chceš-li smilství zbaven býti; neb prázdni nemají jiného co činiti, jediné o lakomství a smilství mluvití. Protož nesluší nikdy prázdnoti, neb prázdnot' jest nepřítel duše. ...

A také máš drva rozmetati z ohně, totiž myšlení nečistá, kteráž máš v svém srdci, rozehnati, abys mohl o něčem dobrém mysliti, a zvláště abys myslil o některém umrlci, kterak jest hrozný, a potom o Bohu a o jeho matce Boží, abys tudy zapomenul onoho myšlení zlého, aneb toho nečistého hřichu, o němž myslíš, zdali's jeho se neúplně zpovídal Bohu. ... Neb jesti tento hřích tak lepky, jehož když člověk ihned na počátku nepřomůž, vždycky dušičku poskvrní. Na znamení tomu Syn Boží učinil, že nechtěl býti tím hřichem pokušín od d'ábla. Jsou také někteří, jenž se v tom hřichu myslí kochají, a o něm toliko myslí, avšak jeho skutkem nenaplní, a tak mnějí, by to byla malá věc. Protož mají věděti: kolikrát kolivěk s povolením svého rozumu v tom se kochají, tolikrát smrtelně hřeší. Neb praví všickni mistři víry svaté, že netoliko skutek smilný jest hřích smrtelný, ale i okolci (10) toho hřichu jsou smrtelní, to věz: přitulení, líbání, makání i jiné nečisté dotčení, když kdo tím úmyslem činí pro smilstvo, ti všickni jsou hřichové smrtelní. A protož toho hřichu nemůž nižádný přemoci, jediné kolikrát kolivěk na mysl vpadne, ihned jiným dobrým myšlením máš jej od sebe zahnatí, tak aby se v něm nekochal, a budeš dobře činiti.

František Žilka:

Vybrané spisy Mistra Jana Husi,
V Jilemnicí, str. 284-300

Biblické odkazy v textu:

* Žalm 101,7; ** Mat. 7,3; *** Mar. 11,25; **** Žalm 112,9

Slovník:

(1) neslušné zařkání; (2) obyčejně, často; (3) roztržitost; (4) upustit; (5) utéci; (6) snaha; (7) rolník; (8) rozdílu; (9) vychází, končí; (10) okolnosti, vedlejší věci

ZPRÁVY

Smutná zpráva

25. května se uzavřela pozemská cesta dlouholetého předsedy naší rady starších, bratra Lubomíra Foučka. O dva dny dříve byl ještě přítomen na bohoslužbách. O dva dny později jej rodina našla sedět v křesle mrtvého.

Stál v čele náboženské obce 32 let. Byl spolupracovníkem mnoha duchovních, kteří v náboženské obci konali duchovenskou službu. Byl oporou po všech stránkách. Měl ruce všemohoucí. Ale oporou nám byl především svým vztahem k církvi. Nedělní co nedělní přicházel na bohoslužby a úterý co úterý byl pravidelným účastníkem biblických hodin. Děkujeme Pánu Bohu za život spolubratra ve víře, jehož cenu pro naše společenství si v plnosti uvědomujeme, teprve když odešel. Važme si v církvi takových lidí, které nám dodnes dává náš nebeský Otec. Dík za takové služebníky, jsou církvi darem z nebes.

Za náboženskou obec
Benátky nad Jizerou
rada starších

Pozvání do Strašnic

Náboženská obec Praha-Strašnice ve širokou veřejnost k pietnímu aktu u příležitosti výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa. Akce proběhne v prostoru hřbitova naproti Krematoriu Strašnice 7. července od 17 h. Po pobožnosti zahraje Bourbon Street Dixieland nejen píseň Jan Hus, ale i další písně s křesťanskou tematikou.

Vydavatelství Petr Kopecký, Lysá nad Labem, nabízí sborník složením zájemci i jednotlivci AUDIOKNIHU

Listy M. Jana Husa
Čte Jiří Hájek

Celkem 70 Husových dopisů je rozděleno do 3 částí - z Prahy, vyhnanství a Kostnice. Doplněny jsou krátcenou přednáškou Josefa Pekaře O době husitské a řečí T. G. Masaryka přednesenou v Ženevě 6. července 1915. Sostihodinová nahrávka je k dispozici na CD ve formátu mp3.

NYNÍ I K POSLECHU!

Cena: 200,- Kč (při odběru od 3 ks sleva 10 %, od 5 ks sleva 15 %) + poštovné a balné 60,- Kč/zásilka.

Objednávky - tel.: 325 637 259, 608 974 985; e-mail: petr.kopecky@seznam.cz

Na závěr setkání bude zapálena symbolická hranice a všichni zazpíváme českou a slovenskou hymnu. Dojde i na malé pohoštění. Doufáme, že počasí nám bude nakloněno.

NO Praha 10-Strašnice

Nabídky z Prostějova

* Mise KYSLÍK

letní křesťanský pobyt pro děti 6 – 14 let ve Vápenné v Jeseníkách, který se koná 7. – 14. srpna, má ještě 2 volná místa. Ubytování je ve zděné budově, na samotě v lese. K využití máme velké hřiště a bazén přímo před domem. Samozřejmostí je domácí strava, pestrý program s divadelními prvky a zdáma mise. Tábor je rodinného typu s omezeným počtem účastníků. Cena je 1.500 Kč - možno hradit z FKSP. Hlavní vedoucí a garant: Miloš Košíček, farář v Prostějově.

* Pout' do Taizé ve Francii

Milí přátelé, odjíždíme v sobotu 10. července v 11 h z Prostějova a ve 12 h z Brna. Máme

ještě poslední 4 volná místa. Cena za cestu je 2900 Kč.

Kontakt: tel.: 77 43 65 191, kosicek.m@gmail.com

Duchovní cvičení

Brněnská diecéze Církve československé husitské zve na dny ticha a modlitby.

Duchovní cvičení vedou ThDr. Petr Šandera a Mgr. Eva Buttová v diecézním středisku Lipová 26, 602 00 Brno od 12. do 15. července. (Začínáme v pondělí v 9 h a končíme ve čtvrtek obědem.) Předpokládané náklady jsou 500 Kč na osobu. Přihlášky na tyto dny ticha a modlitby zasílejte do 7. července na adresu:

Diecézní rada ČČSH,

Joštova 7, 602 00 Brno, e-mail: michaela@ccshbrno.cz

Koncerty u sv. Mikuláše

* 5. 7. - 16 hodin
Festival duchovní hudby

* 6. 7. - 17 hodin

Bach, Händel, Mozart
O. Kvěch - varhany,
V. Slivanský - flétna

* 7. 7. - 14 hodin

Benefiční koncert
Rush Hebrietta (USA)

* 7. 7. - 17 hodin

Bach, Schubert, Dvořák
J. Kšica - varhany,
T. Jindra - bas

* 8. 7. - 17 hodin

Bach, Händel, Rosini
K. Valoušková - soprán,
O. Musilová - mezzosoprán,
Z. Němečková - varhany

* 9. 7. - 14 hodin

Benefiční koncert
The Abbey School

* 9. 7. - 17 hodin

Bach, Mozart, Franck
V. Trojanová - varhany,
R. Kyrlová - mezzosoprán,
T. Kyrál - lesní roh

* 9. 7. - 20 hodin

Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle

* 10. 7. - 17 hodin

Händel, Bach, Vivaldi
J. Pokorný - varhany,
V. Kozderka - trubka

* 10. 7. - 20 hodin

Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní flétna

* 11. 7. - 17 hodin

Mozart, Beethoven, Bizet
PRAGUE WIND QUINTET

* 11. 7. - 20 hodin

Dvořák, Händel, Vivaldi, Ravel
New Prague Radio Symphony
Collegium,
M. Zvolánek - trubka

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

MILUJTE SVÉ NEPŘÁTELE!

L	T	Ě	D	I	V	Á	N	E	N	Í
Í	E	B	L	I	Ž	N	Í	B	L	V
L	B	V	Č	I	U	E	Ď	Z	I	I
A	T	R	I	I	D	P	E	D	P	L
N	N	I	A	C	N	Ř	O	É	O	D
O	D	Ě	C	T	E	Í	O	Š	H	E
K	K	O	M	Í	R	T	T	Ť	A	V
O	R	B	O	D	N	E	O	E	N	A
D	N	T	A	V	O	L	I	M	É	R
A	E	C	N	U	L	S	E	L	Í	P
N	Y	S	P	R	A	V	I	C	E	S

bližní	levice	Otec
bratr	lid	pohané
celníci	milovat	pravice
činíte	nenávidět	slunce
děš'	nepřítel	spravedliví
dobro	odiv	syn
dokonalí	odměna	zli

(Řešení z minulého čísla: Nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

Z EKUMENY

V POLSKU VYSADÍ 50 TISÍC STROMŮ K REFORMAČNÍMU JUBILEU

Evangelická církev v Polsku schválila iniciativu sborového faráře v Szczyrku Jana Byrta, aby evangelická církev v Polsku vysadila k 500. jubileu reformace, k 31. říjnu 2017, 50 tisíc stromů. Iniciativu podporuje také světoznámý skokan na lyžích, evangelík Adam Malysz. Akci si tak chtějí současně připomenout pronásledované evangelíky v době protireformace, kteří se ukrývali a tajně vykonávali služby Boží. Dosud bylo vysazeno 1200 stromů, informuje evangelik.sk.

www.christnet.cz

STAROSTA NEW YORKU PODPOŘIL PROJEKT CENTRA PRO MEZINÁBOŽENSKÝ DIALOG

Starosta New Yorku Michael Bloomberg vyjádřil svou podporu projektu mezináboženského centra, které by mělo vyrůst v blízkosti tzv. Ground Zero, místa, kde 11. září 2001 teroristické útoky zničily budovy World Trade Center. Samotný projekt proto vzbuzuje kontroverzi, protože jeho iniciátory jsou vesměs muslimové, informují internetové noviny Ecumenical Press.

Trináctipatrová budova, pojmenovaná Cordoba Center, má být podle organizátorů centrem pro celou komunitu dolního Manhattanu a kromě prostoru pro modlitby asi 2 000 muslimů poskytne také prostory pro mezináboženský dialog i zcela sekulární podniky. Starosta New Yorku Michael Bloomberg vydal ve čtvrtek 10. června oficiální prohlášení, ve kterém projekt podpořil. „Pokud někdo chce postavit budovu náboženského rázu, určenou k uctívání, měl by to udělat a my bychom neměli určovat, které náboženství to smí a které nesmí.“ prohlásil Michael Bloomberg s odvoláním na právo na náboženskou svobodu. „Myslím, že kdyby někdo chtěl na tom místě postavit kostel nebo synagogu, nikdo by se proti tomu nepostavil. A je nezvratným faktem, že muslimové mají právo udělat totéž. Právo na svobodné vyznávání víry bylo a je jedním z důvodů, proč vlastně USA vznikly. A když řekneme ne [projektu Cordoba Center], řekl bych, že to není zrovna pěkný způsob, jak vyjádřit naši svobodu vyznání.“ V reakci na Bloombergovo prohlášení autoři projektu Cordoba Center prohlásili, že centrum „není určeno jako místo uctívání exkluzivně pro muslimy“. V neděli 20. června ale proběhla na místě demonstrace proti stavbě Cordoba Center. Několik tisíc lidí vyjádřilo názor, že stavba muslimského centra poblíž místa teroristických útoků je hanobením památky jejich téměř 3000 obětí, informují Ekumenické noviny.

www.christnet.cz

PRŮZKUM: VĚTŠINA EVANGELIKÁLŮ V USA SE NESTAVÍ PROTI ANTIKONCEPCI

Národní asociace evangelikálů (NAE), která zastupuje více než 45 000 sborů v USA, vydala zprávu, která ukazuje, že téměř 90 procent těchto evangelikálů schvaluje antikoncepci. Několik představitelů ale vyjádřilo odpor k lékům nebo procedurám, které ukončují těhotenství poté, co již k početí došlo.

„Většina lidí slučuje evangelikály a římské katolíky, co se týče jejich neustálého obhajování práva na život, a činí tak právem,“ uvedl Leith Anderson, předseda NAE, v prohlášení. „Může být ale překvapením, že na rozdíl od Římskokatolické církve my jsme otevření vůči antikoncepci.“

Výzkum vedený NAE v roce 2009 ve spolupráci s Gallup Inc. ukázal, že nejméně 90 procent evangelikálů tvrdí, že hormonální nebo mechanické antikoncepční metody jsou pro dospělé lidi přijatelné. Představitelé zahrnutí do nedávného průzkumu říkali, že záměr sexu není omezen pouze na rozmnožování, ale přesahuje do přijímání a vyjadřování lásky v manželství. „Naši představitelé naznačují, že antikoncepce může být používána, pokud biblický záměr pro sex zůstává zachován, a může tedy přispět k udržení rovnováhy,“ poznamenal Anderson. Průzkum vyšel poté, co NAE vydala zdroj s názvem „Teologie sexu“, který má, jakožto součást úsilí o snížení počtu potratů v zemi, pomoci inspirovat ke sborovým diskusím o sexu. Zdroj uvádí čtyři důvody pro sex, včetně „sjednocení v jedno tělo“ jakožto naplnění manželství, rozmnožování, vyjádření lásky partnerovi a radost a potěšení.

Ačkoli jsou otevření různým formám antikoncepce, někteří představitelé svůj souhlas vyjadřovali opatrně. Georgie Brushaber, emeritní předseda Betel University, při vyjadřování svého souhlasu poznamenal, že by antikoncepce měla být používána „pod správným biblickým a lékařským dohledem“. Greg Johnson, předseda Standing Together, zdůraznil, že sbory mají zodpovědnost komunikovat a kázat o důležitosti rodiny. „Pár by si neměl jen tak pořizovat antikoncepci jako způsob, jak se vyhnout tomu, že budou mít děti a jejich rodina poroste,“ řekl. Ačkoli někteří argumentují, že regulovat termín narození a počet dětí je hřích, protože děti jsou dar od Boha, mnozí evangelikálové věří, že to hřích není. Kazatel z Minneapolis, John Piper, prohlásil nezávisle na výzkumu, že jen proto, že je něco dar od Pána, není automaticky pravdou, že je špatné mít kontrolu nad tím, kdy nebo zda dotyčná osoba tento dar obdrží. Nicméně Bůh má věci pod kontrolou, ať už manželský pár antikoncepci používá nebo ne. „Ruče všemohoucího nejsou svázány mechanismy kontrolování porodnosti,“ argumentoval. „Pár bude mít děti přesně v ten čas, kdy Bůh chce, ať používá antikoncepci nebo ne.“ „Mohu z osobní zkušenosti říci, že Bůh tyto metody dokáže porazit, když se rozhodne to udělat,“ řekl Randy Bell z Asociace vyššího biblického vzdělávání.

http://cs.christiantoday.com